

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. V.**, bytem O., O. 342/40, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, **o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2013, č. j. X**, ve věci změny nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2013, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 1.360 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobkyně podala v zákonné lhůtě proti označenému rozhodnutí žalované žalobu, ve které namítala, že napadeným rozhodnutím byl snížen stupeň její invalidity ze třetího na první, ačkoliv pro to nebyly splněny zákonné podmínky. Žalobkyně poukázala na to, že posudkový lékař žalované dostatečně nezhodnotil všechny aspekty dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a jeho postupné zhoršování.

[2] Žalovaná ve svém vyjádření vzhledem k námitkám žalobkyně spočívajícím výhradně v nesprávném posouzení svého zdravotního stavu navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

[3] Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR v Ostravě“). PK MPSV v Ostravě dospěla k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve druhém stupni.

[4] Ve vyjádření k posudku žalobkyně u jednání před soudem dne 4. 3. 2014 uvedla, že s posudkem souhlasí.

[5] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že:

- žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně vůči rozhodnutí ČSSZ ze dne 2. 8. 2013, č. j. X, a citované rozhodnutí potvrdila. Své rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 10. 7. 2013 již žalobkyně nebyla invalidní pro invaliditu třetího stupně, nýbrž od uvedeného data byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, pokles její pracovní schopnosti byl ohodnocen o 35 %. V námitkovém řízení byl opětovně posouzen zdravotní stav žalobkyně, přičemž posudkový závěr OSSZ ze dne 10. 7. 2013 byl potvrzen i posudkem ČSSZ ze dne 1. 10. 2013, námitky žalobkyně proto žalovaná shledala jako nedůvodné. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo stanoveno zdravotní postižení uvedené v kapitole II, oddílu A, položka 1 písm. b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy karcinom pravého prsu diagnostikovaný v prosinci 2011, po chemoterapii trvající do května 2012, dne 7. 8. 2012 byla provedena kvadrantektomie a sentinelová lymfatická uzlina, histologicky papilární invazivní pT1b pNO G2, následná radioterapie trvala do října 2012. Po více než šesti měsících po ukončení aktivní onkologické léčby bylo zdravotní postižení hodnoceno jako funkčně lehké, stabilizované,

- u žalobkyně se k datu napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo zdravotní postižení podle kapitoly IV položky 14 písm. c) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., tedy těžká obezita III. stupně

se somatickým dopadem na pohybový aparát (pokročilá artróza kolenních kloubů, vpravo stav o implantaci totální endoprotézy s funkčně příznivým nálezem, vlevo plánovaná totální endoprotéza v budoucnu, degenerativní onemocnění páteře s omezením pohybových rozsahů) se snížením hybnosti středního stupně, ale bez poklesu kardiorespirační výkonnosti. Konečná procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 50 %. Zdravotní stav k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 14. 10. 2013 odpovídal invaliditě druhého stupně, stejný stav byl i ke dni 10. 7. 2013.

[6] Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované, posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 10. 7. 2013, posudek lékaře žalované provedený v námitkovém řízení ze dne 1. 10. 2013 a posudek PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 20. 2. 2014, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

[7] Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek PK MPSV v Ostravě. Tato zevrubně odůvodnila odlišné posouzení od lékařů OSSZ a ČSSZ v námitkovém řízení s tím, že zdravotní stav po odstranění málo pokročilého karcinomu prsní žlázy vpravo je po ukončené léčbě stabilizován, bez známek recidivy od generalizace původního onemocnění, postižení je maximálně lehké – došlo ke zlepšení zdravotní stavu. Krajský soud nezpochybnil závěry posudku PK MPSV v Ostravě pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí závěr jejího posudku převzal.

[8] Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.

[9] Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

[10] Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), *pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní*

postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

[11] Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky *za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.*

[12] Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), *při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*

[13] Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[14] Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu její pracovní schopnosti o 50 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní ve druhém stupni, a to od 10. 7. 2013.

[15] Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní ve druhém stupni od 10. 7. 2013.

[16] V souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 61 odst. 1, 2 s. ř. s. soud přiznal v soudním řízení plně úspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Žalobkyně požadovala vůči žalované na nákladech řízení úhradu cestovného k PK MPSV v Ostravě dne 20. 2. 2014 automobilem své dcery. Vzhledem k plnému úspěchu žalobkyně ve věci a důvodnému vynaložení účtovaných nákladů soud žalované ve výroku II. tohoto rozsudku uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku ve výši 1.210 Kč. Stanovená částka odpovídá použití osobního automobilu s průměrnou spotřebou automobilového benzínu 7,1 na 100 km jízdy (§ 158 odst. 4 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ZP“), celkem 194 ujetým kilometrům (bydliště žalobkyně – PK MPSV Ostrava a zpět = 194 km dle www.mapy.cz), ceně automobilového benzínu 95 oktanů ve výši 35,70 Kč podle § 158 odst. 3 ZP a § 4 písm. a) vyhlášky MPSV č. 435/2013 Sb. a základní náhradě 3,70 Kč na kilometr podle § 157 odst. 4 písm. b) ZP a § 1 písm. b) vyhlášky MPSV č. 435/2013 Sb., celkem ve výši 1.210 Kč. Po zaokrouhlení tak soud závázal žalovanou povinností zaplatit žalobkyni částku ve výši 1.210 Kč, přičemž zároveň podle § 54 odst. 7 s. ř. s. stanovil lhůtu k plnění.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 4. 3. 2014

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně